

СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА
ЛІГА СТУДЕНТІВ АСОЦІАЦІЇ ПРАВНИКІВ УКРАЇНИ

**РЕФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ
В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ**

МАТЕРІАЛИ

IV Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 21–22 травня 2020 року)

У двох частинах

Частина 2

Суми
Сумський державний університет
2020

Право і Безпека. 2012. № 5. С. 217–222.

17. Томарева В. В. Параметри та шляхи забезпечення інвестиційної безпеки національної економіки на регіональному рівні. *Держава та регіони. Серія «Економіка та підприємництво»*. 2011. № 3. С. 253–257.

18. Євтушенко С. В. Регулювання інвестиційної безпеки видавничо-поліграфічної галузі: дис. ... канд. екон. наук: 08.00.03. Київ, 2017. 271 с.

ФЕЙКОВА ІНФОРМАЦІЯ В УКРАЇНСЬКИХ ЗМІ

Кириченко А. В.

*Студентка IV курсу ННІ права
Сумського державного університету*

Науковий керівник: Золота Л. В.

*к. ю. н., асистент кафедри КПДС ННІ права
Сумського державного університету*

У теперішній час найчастішим явищем являється те, що інформаційні технології використовують для маніпулювання людською свідомістю, а також для впливу та управління людьми. Найбільш комунікативними каналами і веденні так званої «інформаційної війни» зазвичай виступають медіа та всевітня мережа Інтернет. З їхньою допомогою створюється так звана «викривлена реальність», яку у свою чергу породжують на замовлення зацікавлених осіб або навіть груп. Застосовуючи нові інформаційні технології, свідомість та розум людей підкорюється певним ідеям, які у свою чергу є пропагандистськими та роблять людину більш відкритою та беззахисною перед засобами, які мають здатність маніпулювати нею.

Беручи до уваги ситуацію в Україні, яка складається на даний час, дуже важливо знайти певні методи, які у свою чергу допоможуть виявити, знешкодити та запобігти ще більшого поширення «зараженої» інформації. Фейкові новини вже досить глибоко проросли своїм корінням в українських ЗМІ.

Термін «фейкові новини» можна трактувати як цілком або лише частково вигадана інформація про певні події, які відбуваються у суспільстві, про певні явища, про окремих осіб, яка може подаватися у ЗМІ під виглядом достовірних та правдивих журналістських матеріалів. Відповідно до даного визначення, фейкова інформація також має досить шляхетну мету – викликати гарні, позитивні емоції людей або навіть допомагати у розв'язанні важливої для суспільства проблеми. Попри те у сучасних українських ЗМІ фейкова інформація більш спрямована на неправдиву інформацію, введення в оману аудиторії, яка в результаті приносить за собою не позитивні, а навпаки, негативні емоції.

Провести класифікацію фейкової інформації можна за різними ознаками. Зробивши аналіз більш типових прикладів фейкових новин, можна виділити певні категорії, які у свою чергу, можуть бути основою класифікації: за формою подання (текст, фото, відео); за змістом (агітація, пропаганда тощо); за тематикою (політичні, соціальні, світські тощо); за призначення для певної вікової категорії (для молоді, для пенсіонерів тощо); за джерелом інформації (від першого джерела, невідоме джерело тощо) [1].

Фейкову інформацію дуже часто пишуть з певною метою. Можна виділити кілька типів «фейків» у ЗМІ, які залежать від їхнього завдання: 1) фейки, що сіють паніку серед людей; 2) фейки, які проводять рекламу когось або чогось; 3) фейки, які є прибутковими для ЗМІ, що займаються його поширенням; 4) фейки, які маніпулюють свідомістю людей; 5) фейки, які засуджують репутацію певної людини; 6) фейки, що носять у собі розважальний характер [2].

Підводячи відповідний підсумок, варто зазначити, що будь-яка інформація, яка є фейковою, в своєму результаті має досить негативний вплив та являється шкідливим явищем на українських медійних просторах. Вести з нею боротьбу варто, по-перше на державному рівні, а також, по-друге, на індивідуальному рівні. Якщо ви маєте на меті запобігти поширенню та хочете спростувати фейкову інформацію, яка вже є оприлюдненою, треба дотримуватися декількох правил. Насамперед, необхідно перевіряти саме ту інформацію, яку ви самі поширюєте. Пам'ятайте, інформація є достовірною тільки тоді, коли вона була підтвердженою офіційними джерелами. Також, важливим правилом є те, що потрібно аналізувати ту інформацію, яку ви отримуєте. Варто перевіряти, чи є ця інформація на офіційному сайті або на офіційній сторінці тієї особи, про яку пишуть. Не варто поширювати тих новин, які безпосередньо викликають сумніви у своїй правдивості.

В країнах Європейського Союзу починають досить активно розробляти саме правові механізми протидії поширенню фейкової інформації [3].

Беручи до уваги необхідність організації досить дієвої протидії розповсюдження досить негативних явищ у зазначеній сфері, вважається за необхідне на міжнародному рівні продовжувати кроки у напрямку розробки відповідного законодавства з протидії правопорушенням в інформаційному просторі [3].

Перешкода проти поширення фейкової інформації та вчинення інших, будь-яких, протиправних діянь в інформаційному просторі повинна стосуватися усіх важливих сфер суспільного життя.

У процесі розробки профільного законодавства потрібно враховувати те, що, використовуючи лише санкційну систему впливу, не вдасться досягнути бажаного

результату. Співпраця повинна базуватися й на організації дієвої взаємодії зі світовими лідерами у сфері інформації.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Черниш Р.Ф. Міжнародно-правовий досвід використання соціальних мереж військовослужбовцями збройних сил та співробітниками правоохоронних органів. *Порівняльно-аналітичне право*. 2016. Вип. 6. URL : http://pap.in.ua/6_2016/64.pdf (дата звернення 01.10.2019).
2. Почепцов Г. Сучасні інформаційні війни. К. : Вид. дім: Києво-могилянська акад., 2015. 468 с.
3. Тронько О. В., Довгаль Ю. С. Зарубіжний досвід боротьби з фейками та дезінформацією. URL : http://www.pap.in.ua/2_2019/49.pdf (дата звернення 01.10.2019).

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМ ЗДІЙСНЕННЯ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ В УКРАЇНІ

Горий В. В.

Студент I курсу ННІ права

Сумського державного університету

Науковий керівник: Кібець В. О.

к. ю. н., асистент кафедри АГПФЕБ ННІ права

Сумського державного університету

Контроль державних фінансів є одним із головних завдань держави для розвитку економіки і зростання добробуту суспільства. Україна знаходиться в процесі побудови демократичної, соціальної та правової держави. Динамічність процесів державотворення потребує наукового осмислення, пошуку і розробки ефективних механізмів здійснення повноважень в сфері контролю фінансів, науково-теоретичного обґрунтування та впровадження дійових засобів її реалізації. Тому становлення інституту здійснення державного фінансового контролю в даний час вбачається актуальним.

Проблематикою функціонування державного фінансового контролю займалися відомі українські вчені: В. Базилевич, О. Барановський, О. Кириченко, В. Кравченко, С. Лобозинська, І. Микитюк та ін. Значної уваги заслуговує досвід з даного питання, що розкритий у працях зарубіжних авторів: Ю. Вороніна, П. Адамса, Х. Андерсона, М. Беккера, Р. Доджа та ін. Виходячи з цього, можна стверджувати, що державний фінансовий контроль (далі – ДФК) – одна з найголовніших функцій управління державою. Призначення ДФК знаходить своє відображення у реалізації фінансової політики держави, створення умов для фінансової стабільності. Головним чинником для ефективного